

Hyvää Uutta Vuotta!

Joona ja Helene Toivasen lähettikirje 2/2020 –
18. huhtikuuta 2020

Thingyan vesifestivaali ja Myanmarin uusivuosi

Hyvää uutta vuotta Myanmarista, rakkaat ystävät! Jos olet yllättynyt siitä, että uudenvuoden toivotuksemme on näin myöhässä, ota huomioon että Myanmarissa vuosi vaihtuu vasta 17. huhtikuuta! Uuden vuoden vaihtumista edeltää viiden päivän pituinen vesifestivaali nimeltä Thingyan, mikä on valitettavasti tänä vuonna peruttu valtion määräyksestä pandemiavaaran takia.

Joudumme odottamaan vielä vuoden, että pääsemme itse kokemaan tuon vuoden suosituimman, mutta paikallisten ulkomaalaisten mielestä myös karmeimman kansanjuhlan. Mikä siitä tekee niin kauhean? Tätä kysimme itsekkin kun meiltä jo puoli vuotta etukäteen kysyttiin, mihin ulkomaille aiomme paeta festivaalin ajaksi. Vesifestivaaliin kuuluu nimittäin nimensä mukaisesti se, että paikalliset ruiskuttavat vettä jokaisen ohikulkijan ja ohiajavan päälle vesipyssyillä, ruiskuilla tai ihan vain ämpäreillä ja kauhoilla roiskien. Joskus ammoisina aikoina uskottiin hopea-astiasta vihmotun veden pesevän ihmisen puhtaaksi edellisen vuoden virheistä ja erheistä, mutta nykyään tämä ei ilmeisesti riitä, sillä nyt käytössä on raskaampi vesiarsenaali. (Onkohan virheiden taakka vuosien saatossa kasvanut?) Suurempien teiden varsille rakennetaan jopa erityisiä lavoja, joiden päälle asennetaan valtavia vesiruiskuja ja kaikki lähelle uskaltautuvat joutuvat perusteellisen paheiden pesun kohteeksi. Kaduilla ei voi kävellä rauhassa ilman että joku kastelee läpimäräksi, vaikka se voisikin aluksi olla kuuman kauden helteiden takia jopa miellyttävää.

Keskustaan rakennetaan lavoja, joiden päältä ohikulkijoita kastellaan ja kaupungissa ajelee pieniä lava-autoja, joihin voi kuka tahansa hypätä ja osallistua maailman suurimpaan vesisotaan. Kaupunki on täynnä musiikkia, tanssia ja iloisia ihmisiä ja kaiken lisäksi tarjoillaan perinteisiä ruokia ja juomia.

Kuvassa: Paikallisessa juhla-asussa häävieraina. Meitä on kutsuttu täällä jo kahdesti ventovieraiden kristittyjen hääjuhliin ja molemmilla kerroilla meitä on pyydetty leikkaamaan morsiusparin kanssa seremoniallista hääkakkua vihkimisen jälkeen. Hääkaku ostetaan vain leikkaamista varten eikä sitä syödä lainkaan. Hääjuhlat ovat kaupungissa lyhyitä, sillä ne järjestetään usein kalliissa hotelleissa, jotka laskuttavat tuntien mukaan. Vihkimisen jälkeen vieraat syövät ja hääpari käy tervehtimässä ja kiittämässä kaikkia henkilökohtaisesti. Ruoan jälkeen kaikki menevät kotiin. Olisi kiva osallistua häihin maaseudulla, jossa juhlallisuudet kestävät todennäköisesti kauemmin.

Kuvassa Thingyanin viettoa parhaimmillaan. Kuva: asian-recipe.com

Eräs juhlallisuuksien herkku on kuvassa näkyvä ”Mont lat saung”, mikä on Myanmarilainen perinteinen sokerista ja riisihyytelöstä valmistettu juoma, johon sekoitetaan kookosmaitoa ja jota voi festivaalin aikana ostaa joka kadunkulmasta. Ihmiset jakavat kotien edessä perinteisiä ruokia kuten riisijauhusta ja palmusokerista valmistettuja pyöryköitä, jotka paistetaan rasvassa ja sitten jaetaan almuina munkeille ja ohikulkijoille.

Thingyan ei ole kuitenkaan yksinomaan kansanjuhla, vaan ennenkaikkea myös uskonnollinen juhla, jonka juuret ovat hindulaisuudessa. Juhlan aikana yritetään tehdä hyviä tekoja, joilla ansaitaan hyvää karmaa tulevaa elämää varten sekä juhlistetaan elämää ja uudestisyntymistä. Monet miehet ja naiset ajavat hiuksensa pois ja menevät juhlan ajaksi luostariin munkiksi tai nunnaksi. Monet käyvät myös tempeleissä ja pagodoissa, joissa valellaan kunnioituksen merkinä Buddhan patsaita tuoksuvalla vedellä ja patsaille almuina kookospähkinöitä, pieniä banaaniterrettuja ja kukkia.

”Korona-ansassa” Myanmarissa

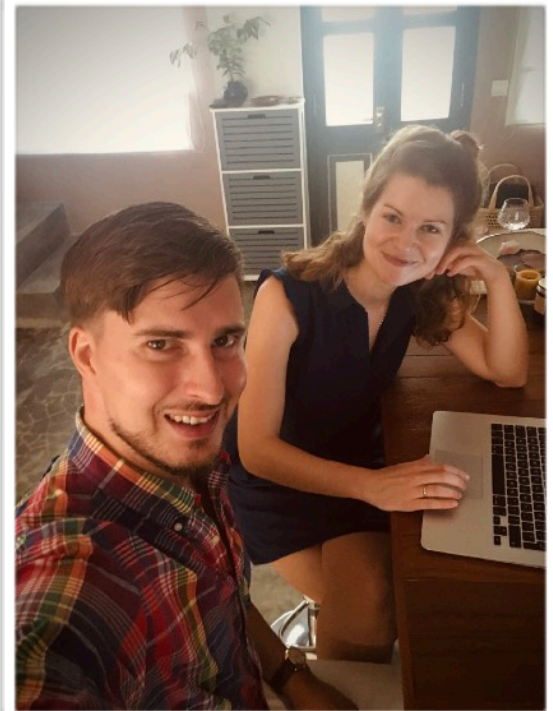
Toivomme, että olette kaikki turvassa ja terveitä. Covid-kriisi on vaikuttanut maailmanlaajuisesti jokaisen elämään. Olette ehkä jo kuulleet, että päätimme itse jäädä Myanmariin tilanteesta huolimatta. Kun tartunta alkoi leviää Kiinassa jo tammikuussa, aavistelimme sairauden leviävän nopeasti myös Myanmariin, sillä mailla on pitkä yhteinen raja ja ihmiset matkustavat paljon myös työn takia. Viikot vierivät ja vaikka kriisi alkoi tuntua jo Euroopassa ja muualla maailmassa, Covid ei tuntunut vaikuttavan täällä juuri mitenkään. Uutisissa esitettiin hallituksessa ylpeinä lausuntoja, joiden mukaan tauti ei leviäisi Myanmariin ollenkaan. Sanottiin, että buddhalaisten munkkien rukoukset suojelevat Myanmaria ja että Myanmarilaisilla on maan heikon hygieniatason takia luonnostaan hyvä sairauksien vastustuskyky. Kaiken huippuna luimme uutisista myös väitteen, jonka mukaan se, että Myanmarissa käytetään käteistä pankkikortin sijaan, estää taudin leviämistä. Pankkiautomaatit ovat kuulemma likaisia. Myhailimme erityisesti viimeistä väitettä lukiessamme, sillä täällä vaihtorahaksi saamme setelit ovat usein likaisia, repaleisia, kosteita ja niin ruskeaksi tummuneita, ettei toisinaan haluaisi edes ottaa rahaa vastaan.

Tosiasiassa Myanmarissa ei ollut pitkään valmiuksia testata tartunnan saaneita ja vasta kun tilanne muuttui vakavaksi muualla maailmassa, alettiin myös pohtia mahdollisia varokeinoja. Olimme varmoja siitä, että tartuntoja oli, mutta tavallisilla ihmisillä oli tuskin mahdollisuuksia päästä testattavaksi taikka

perusteelliseen hoitoon. Tällä hetkellä Myanmarin hallitus ottaa onneksi tilanteen vakavasti, vaikka terveydenhoidon resurssit ovat heikonlaisia. Tällä hetkellä olemme turvassa ja kaikki on tilanteen huomioon ottan kuitenkin hyvin.

Päättämättömyyden kynsissä

Myanmariin jäämisen päätöksessä oli ehkä sisäisesti vaikeinta se, että jouduimme tekemään päätöksen monta kertaa. Aluksi monet kansainväliset ystävämme kutsuttiin pois maasta ja joillekin ei edes annettu valinnanvaraa, vaan ulkoministeriön käskyä tuli noudattaa ehdottomasti. Me päätimme jäädä. Sen jälkeen kuulimme kaupallisten lentojen lopettavan toimintansa. Me päätimme silti jäädä. Jokaiseen päätökseen liittyi rukousta ja kamppailua, mutta loppujen lopuksi meillä on kuitenkin sisäinen rauha. Tärkein syy tähän on se, että noin kolme viikkoa sitten pääsimme muuttamaan keskustan ulkopuolelle Yangonin esikaupunkialueelle. Edellinen asunto oli meluisa ja pieni ja keskustan elinolosuhteet olivat tartuntavaaraa ajatellen haasteelliset. Olimme jo pari kuukautta sitten löytäneet uuden asunnon, mutta jouduimme odottamaan irtisanomisajan loppua. Lopulta pääsimme muuttamaan juuri ennen pahimman kriisin alkua ja tämä oli meille selvä rukousvastaus. Keskustassa asuessa ei olisi voinut välttää kontaktia muiden ihmisten kanssa ja rakennuksessa ei ollut edes generaattoria, joka auttaisi kuumien kauden sähkökatkoksiensa keskellä. Uusi asunto on aidatulla alueella ja meillä on onneksi myös puutarha, jossa voi karanteenin aikana kävellä ja rentoutua. Puissa telmii oravia ja öisin katolla juoksevat sivettikissat, mitä luulimme aluksi apinoiksi.

Kuvassa: Opiskelemme burman kieltä edelleen intensiivisesti, mutta etänä. Ikävoimme päästä juttelemaan ihmisten kanssa ja harjoittelemaan kielitaitoa, mutta työtä riittää myös teologisen instituutin uutta lukuvuotta suunnitellussa. Jos haluatte olla muuten yhteydessä tai kutsua meitä vieraaksi seurakunnan tapahtumiin, ottakaa yhteyttä!

Elämämme perustus, pyhä Rakkaus

Joku minua viisaampi on opettanut, että päättämättömyys on usein kaikista huonoin päätös. Pelkäämme elämän suuria päätöksiä juuri sen takia, että nämä päätökset asettavat elämäämme uuden suunnan ja johdattaa meidät näennäisesti turvalliselta ja tutulta elämän tieltä johonkin tuntemattomaan. Tällaiset päätökset liittyvät työpaikan vaihtoon, ehkäpä negatiivisen ja hajoittavan ihmissuhteen lopettamiseen, muuttamiseen, kuluttavan elämäntyylin muuttamiseen tai muuhun sellaiseen. Syyt muutokseen voivat olla erilaisia, mutta usein koemme että muutos tapahtuu meissä sisäisesti pitkän ajan kuluessa ja sitten aivan yhtäkkiä joku vähäpätöiseltä tuntuva tapahtuma suistaa koko elämämme raiteilta ja olemme syvässä sisäisessä kriisissä. Emme tunne enää itseämme ja tuntuu että vanha sekä turvallinen minä on kadonnut iäksi ja tilalla on pelkkiä kysymyksiä. Kuka minä olen? Mikä minusta tulee? Miten ymmärrän itseäni kun vanhat elämän tukirakenteet ovatkin yhtäkkiä poissa? Osaanko rakastaa itseäni ja hyväksyä itseni muutoksen jälkeen? Osaanko antaa itselleni anteeksi sen, että olen toistanut samoja virheitä elämässäni niin pitkän aikaa? Osaanko antaa itselleni anteeksi sen, että olen pelkuri enkä ole uskaltanut tehdä päätöstä, joka olisi pitänyt tehdä jo aikaa sitten? Osaanko antaa itselleni anteeksi, jos teenkin väärän päätöksen?

Ostin jonkin aikaa sitten kesämökille käytetyn hellatakan ja pyysin takan purkajaa numeroimaan tiilet uudelleen kokoamista varten. Elämämme kriisit purkavat myös meidät palasiksi ja pelkäämme ettemme osaa enää koota itseämme toimivaksi kokonaisuudeksi. Kun vanhat palasemme puretaan,

Kuvassa: Uuden asuntomme puutarhassa kasvaa merkillinen puu, jossa roikkuu tällaisia hedelmiä. Kuka tietää mikä tämä hedelmä on? Jakkihedelmä voi kasvaa 55 kiloiseksi ja pituudeltaan 90 cm pitkäksi. Emme ole vielä ehtineet maistamaan, mutta toivottavasti saamme pian mahdollisuuden.

kaiken alta paljastuu elämämme perustus eli perusturvallisuus mikä tarkoittaa rakastettuna olemista. Tätä perustusta emme rakenna itse, vaan vastaanotamme sen lahjana uskon kautta. Jumala puhuu meille eri tavoin, mutta selkeimmin hän on puhunut meille Poikansa kautta todistaen, että on rakastanut, rakastaa ja tulee rakastamaan koko luomakuntaa. Me rakastamme, koska meitä on

ensin rakastettu. Me annamme anteeksi, koska meille on annettu anteeksi. Saamme uskoa, että elämä kantaa meitä kriisienkin keskellä, sillä elämä on Jumalan turvallinen ja rakastava voima.

Tämän tietoisuuden kasvaessa ja voimistuessa elämän kriiseissä rakennamme uudelleen pala palalta taas kerran kokonaisuudeksi, mutta se kokonaisuus on joka kerta erilainen. Jotkut tiilenpalaset eivät sovi uuteen rakennelmaan ja niiden sijaan löydetään uusia. Me emme ole koskaan valmiita rakennelmia ja jokainen elämämme kriisi purkaa ja kokoaa meidät uudestaan. Tästä huolimatta on vain yksi perustus, jolle voi rakentaa. Hän on Rakkaus!

Siunausta, armoa ja rauhaa toivottaen,

Joona ja Helene Toivanen

Sähköposti: joona.toivanen@sley.fi, helene.toivanen@sley.fi Seuraa meitä Instagramin ja Facebookin kautta. Lähetämme viikottain kuvia ja uutisia töistämme ja elämästämme. Instagram: **toivasetmissio**. Facebook: **Toivaset Missio**

Rukous- ja kiitosaiheita:

- Kiitämme uudesta kodista Yangonissa ja siitä, että olemme olleet terveitä.
- Kiitämme siitä, että saamme jatkaa työtämme kotoa.
- Rukoilemme paikallisten puolesta ja rukoilemme terveyttä ja helpotusta maailmanlaajuiseen kriisiin.
- Rukoilemme niiden puolesta, jotka ovat menettäneet pandemiassa läheisensä taikka työpaikkansa. Rukoilemme maiden hallituksille viisautta.

Haluaisitko olla mukana lähetystyössä? Jos haluat tukea **Joona ja Helene Toivasen** työtä, voit laittaa haluamasi summan Sley'n lahjoitustilille IBAN: F113 8000 1500 7791 95 BIC: DABAFIHH.

Käytä henkilökohtaista viitenumeroasi, jolloin kannatus näkyy automaattisesti myös kotiseurakuntasi lähetykskannatuksena, tai kirjoita viestikenttään ”**Joona ja Helene Toivasen rengas**” + oma kotiseurakuntasi.

- Säännöllisestä kuukausilahjoittamisesta saat tietoa täältä <https://www.taivaallinenlahja.fi/kuukausilahjoittaminen> tai Leea Gröhniltä, leea.grohn@sley.fi, puh. 09 251 39 228
- Viitenumero- ja osoiteasioissa sinua palvelee Sinikka Ahvenainen sinikka.ahvenainen@sley.fi tai puh. 050 348 4645.
- Tukesi tekee mahdolliseksi evankeliumin viemisen niiden pariin, jotka eivät vielä tunne Kristusta.

Kiitos tuestasi! Jumala lahjasi siunatkoon.

- Keräyslupa 2017-2021: RA/2017/100 Keräysaika: 31.1.2017-31.12.2021